

NAPLO

Előfizetési ár:
Egész évre 4 K | Egyes szám ára 4 fill.
Fél " 2 K
Pályaudvaroknál is kapható.
Megjelen minden hétfőn reggel 7 órakor

Feladvó szerkesztő:
DERÉKY ANTAL

Igazgató:
ERDÉSZ ZSIGMOND

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VII., DOHANY-UTCZA 88. SZ.
Közlönyek átvétele csak jöszel van megengedve

Az Angyalföld titkai Gyilkos harangozó

Dolgozzunk!

(D.) Mintha a husvéti szép és magasztos ünnep kiengesztelő hangulata elsímitotta volna, lecsendesítette volna azokat a viharokat, ki-egyenlítőte volna azokat az ellentéteket, melyek az ország közönségét olyan hosszú időn át izgatottságban, idegességben és kínos bizonytalanságban tartották...

Mintha a feltámadás szent ünnepe azt akarta volna jelképezni, hogy eddigi tespedésünkből, indolenciánkból, nemtörődömségünkből mi is érezzük a feltámadás, a felébredés nemes vágyát... mintha a lelkekben lappangó keserűség az ünnep örömeiben oszladásnak indult volna, hogy helyet adjon a békés megértésnek, a szeretetnek, az egymással való együttes munkálkodásnak...

Igy volt ez a múltban... de nem így van a jelenben.

A múlt embereit egy egy nagyobb ünnep áhítattal töltötte el; egymáshoz simulak a lelkek és közös hittel, közös imával keresték az Istent az Ő templomában és onnan megbékélve kerültek ki, hogy az ünnepel megsejtené munkát, testben, lélekben megacélozva, a jövőbe vetett szép reménnyel, bizalommal tovább folytassák...

A mai kor elfajult nemzedékére az ünnep csak addig bír némi erkölcsi hatással, amíg az a feje felett lezajlik; nem az ünnep etikai szépségét, fenségét érzi és élvezi, hanem a létlenség, a munkátlanság, a kínálkozó örömei utáni vágy teszi neki kedvessé az ünnepet; hitét nem szilárdítja, erkölcsi érzékét nem növeli; lelkéből nem öli ki a felgyülemlett keserűséget, mert nem vezet ki közelebb Istenéhez, kihez buzdón imádkozni, már rég elhalt...

Igy történik aztán, hogy az ünnepből nem visz át magával a hétköznapi napokra semmi nemesség és ha levetette az ünnepi köntöst magáról, ismét visszaesik a régi szűkeségbe; ismét ott folytatja az élet harcát embertársaival, könyörtelenül mindig csak saját önző érdekeit hajszolva és átgázolva lelketlenül mindenben, ami egyéni érvényesülésének útját állja.

Sokat vártunk, sokat reméltünk mi is a husvétii ünnepektől... olyan csüggedés, olyan lehangoltság, el-

fásultság ülte meg lelkeinket a közelmúltban, mely mint egy lidércz nehezedett súlyával ránk... Testvér a testvérral, barát a baráttal, mint kérérlhetetlen eilenségek állottak egymással szemben; magyar a magyart szidta, piszkolta, vádolta, gyanúsította és rágta-marta. Hozsánával fogadtuk az ünnepet. Örömrivalgva köszöntöttük a feltámadást, mert annak magasztos, kiegyenlítő erejétől vártuk és reméltük a rég óhajtott békét.

Vajjon beköszöntött-e valóban hozzánk? Vajjon átjárta-e lelkeinket az a tudat, hogy így egymással harcolva, egymást ölve, gyöngítjük nemzetünk erejét, melyre talán a közeljövőben hazánkat megvédeni oly nagy szükségünk lehet!

Tespedés állott be minden vonalon; az áldatlan küzdelem minden crót magának abszorbeált; megyén, városban, közintézményeinkben szünetelt a munka hónapokon át; mindenki a naponként változó események tartottak lázas izgalomban; sokat mulasztottunk, sokat kell pótolnunk és azt csak becsületes munkával, egyesült erővel tehetjük.

Kereskedelmünk pang, iparunk tengődik, népünk kétségbeesett harcot vív a megélhetés nehéz kenyérkérdésével — ezen segítenünk kell, — mert ezek képezik a nemzet gerincét! Dolgozzunk hát!

Aki elsősorban rámutat az utra, mely az együttes munkálkodáshoz legbiztosabban és legközelebb vezet azé legyen a dicsőség, a hála! Aki az első lépést megteszi, a megbolygatott ország és szédült társadalmunk rendjének erélyes helyreállítására, annak minden lépése áldott lesz polgártársaitól...

Dolgozzunk hát!

A toloncügy.

Jó ideje már, hogy a toloncozási ügy végrehajtására vonatkozó 9389-1885. számú belügyminiszteri rendelet kiadott és jöllehet, hogy az akkori idők viszonyaihoz képest sem született a humanizmus jegyében, ennek dacára a társadalom még mai napig sem tett egyetlen lépést sem arra nézve, hogy e felette fontos és életbevágó ügy az emberbaráti szeretet sugallata szerint rendeztesse. Mert tagadhatatlan, hogy a humanizmus sohasem nyilatkozott erősebben és kifejezettebben, mint éppen

napjainkban. Csakhogy amíg a mai közélet a jótékonyágnak ezeifele nemével kenyeret ad a szegénynek, addig másfelől keveset látszik törődni azokkal, akik a születés, vagy nevelés árnyoldalait hordva magukon, az erkölcsi súlyedés lejtőjére jutottak. Vagy nem tapasztaljuk-e, bármerre tekintünk is, minő iszonyu pusztítást visz végbe a prostitúció az erkölcsök világában? Nem látjuk-e, milyen kárhuzatos hatalmat gyakorol a szesz italok mértéktelen élvezete a társadalom alsóbb rétegeiben. Nem látjuk-e, minő hódít és mint ragad örvénybe ezeket és ezeket a játékszenvedély démona? És ha mindezt látjuk, elhiszük-e, hogy a társadalom már megtette a kötelességét akkor, amidőn filléreit odaadta a nyomorgóknak?

Aki csak egyszer látott életében egy kiéhezett, elzüllött, tolonc csapatot, ahogy a nyomor és kétségbeesés leritt az arcáról, e képet sohasem fogja elfelejteni. De nem törli ki soha kebléből azt a mély, őszinte szánalmat se, amit akkor e szerencsétlenek iránt érzett. Önkénytelenül felvilan agyunkban a kérdés, hát ugyancsak mindannyian rovott életű bűnös emberek-e? Avagy talán vannak közöttük elegendő, kik egy véletlen ballépés miatt, melynek elkövetésére a nyomor, az inség kényszerítette őket, kerültek a valódi bűnösök társaságába?

Fájdalom, nem csalódunk. Egy-egy tolonc csapatba, amelyet a fővárosból és a vidék minden részéből napról-napra szállítanak, különböző nemű és kora emberek kerülnek össze. Éretlen gyermekek, akik megragadva az első alkalmat, valahol rossz fát tettek a tűzre, öszbe vegyült aggasztások, akik a mindennapi kenyerért a tilos utra is reá tévedtek, fiatal leányok, akik a csábítás ördöge elől nem tudtak menekülni, ime, ezek nagyobb részt egy tolonc csapat tagjai. Mindannyian rongyos, kétségbeesett alakok, akiket fegyveres rendőrök kísérnek, hol gyalog, hol vasuton, városról-városra és falutól-falura mindaddig, míg illetőségi helyükre nem kerülnek.

De nem abban találjuk mi a toloncügy jelen állapotának hányait, hogy a csavargó munkanélkülieket haza, illetőségi helyére szállítják, hanem a módban, amelyen ezt gyakorolják.

Hányszor és hányszor előfordul toloncozás alkalmával, hogy jobb-érzésű emberek igazolványuk elvesz-

tése, vagy más csekélyebb ok miatt, együtt kénytelenek bandukolni a legzüllöttebb ekzsztenciákkal. Hasztalan szabadkozni ilyenkor, hogy becsületes emberek, intelligens hozzártartozók és tisztességes foglalkozásuk van, ez mit sem használ. A másik árnyoldala kétségkívül az, hogy mindazok, akiket hatóságilag hazatoloncoznak, minden felügyelet és gondozás nélkül maradnak. Elhagyatott, lézengő alakjai lesznek ezek illetőségi községüknek és a társadalomnak, amelyek nem gondoskodtak idejében arról, hogy az ilyen emberek hasznos foglalkozás által visszaadassanak a becsületes életnek. Különösen a nagyvárosok adnak erre szomorú példát. Ide menekülnek vissza vidékről mindazok, akiket már egyizben illetőségi községükbe toloncoztak. A nagyvárosok hullámozó áradatában a gonosz indulatok könnyebben találhatnak anyagot, amin élődhetnek, mint egy falu, vagy egy kis város falai között, ahol zsákmány nem igen akad. S vajjon látjuk-e nyomát valahol annak, hogy ezek a félig ártatlan, félig rossz indiatu, félig elzüllött, félig javulásra kész ekzsztenciák számíthatnak a társadalom partfogására?

Nem lehet ma komolyabb feladala a társadalomnak, minthogy a kérdést a humanizmus szellemében megoldja. De ideje már, hogy ezen a téren is ne csupán a hangzatos frázisok szerepeljenek, hanem a valódi, emberbaráti szeretettől áthatott cselekvések.

A Napló Minderült

Határtánc.

Véres husvétii ünnepe volt a szatmárvármegyei Ökörítő községnek, ahol majdnem 400 ember halt meg, borzalmas módon a lángok között és számosan ezenkívül még veszedelmes égési sebeket szenvedtek. Ehhez hasonló nagy tüzkatasztrófát emberemlékezet óta csak néhányat jegyzett fel a krónika: a párisi kinematográf és a bécsi Ring-színház égését, mely mindakettő tömegtelen emberáldozatot követelt. Ezekhez csatlakozik borzalmasasságában a kerepesi uti „Parisi áruház” égése. Az ökörítői borzalmas tragédiának utóhatása alatt áll még az egész ország és bár mi fővárosiak csak a hírlapok közlése nyomán szenvedtünk a rémes valóság hatása alatt, mégis borzalommal gondolunk azon eshetősé-

gekre, melyek a polgárok életének biztonságát itt a szép fővárosban is, lépten-nyomon veszélyeztetik; ezek közé tartoznak első sorban a gyenge ponyvabódékban elhelyezett mozgófénykép vállalatok, melyek köztereken és a ligetekben vannak felállítva és különösen vasárnapokon zsufolva vannak leginkább apró gyermekekkel, akiket gondatlan szülei vagy magukkal visznek, vagy könnyelmű cselédek felügyelete alatt külföldre oda; nem képeznek kivételt a ligetekben levő, deszkából épült népszínházak sem, ahol állandóan ott lebeg a zsufolt nézőtér felett a halál lehellete. Nem kisebb veszély fenyegeti a vurstli szűk sikátorát sem, ahol ünnepnapokon ezernyi meg ezernyi néptömeg szorong, a közvetlen egymáshoz épült mutatványos bódék között, ahol egy eldobott égő gyufaszál, vagy cigarettacsutak képes a legnagyobb veszedelmet és pánikot előidézni. Hát még az izraelita nagy ünnepeken, százszámra — spekulációra nyitott, tulzsufolt, ideiglenes imaházak, milyen veszedelmek csiráját rejtik magukban? A magunk szomorú kárán okulva, mikor már az ököritői borzalmaságok elővigyázatára intenek, talán jó volna idejekorán arról gondoskodni, hogy a hasonló rémes katasztrófák meg ne ismétlődhessenek, mert a polgárok életbiztonsága mégis csak fontosabb, mint az egyesek anyagi érdeke, mikor az a közérdeket ennyire veszélyezteti...

Színházi apróságok.

Nádasy Józseftől.
Huszka Jenő — mint ismeretes — kiváló zeneszerző, ő írta „Bob herceg”, „Aranyvirág”, „Gül baba”, „Tündérszerlem” stb. nagyszerű operettek zenéjét. Azonban zenekart még sohasem vezényelt, pedig ehhez külön tudomány és nagy gyakorlat szükséges.

Mikor a Királysínházban a nagyszerű „Aranyvirág”-nak 50-ik előadása volt, Beöthy igazgató és a szerzők nagyszabású bankettet rendeztek a darab szereplőinek a tiszteletére, azonban a zenekar tagjait elfelejtették a bankettre meghívni.

Hogy nagyobb legyen az ünnepe, Beöthy igazgató felkérte Huszka Jenőt, hogy a jubiláris előadáson ő maga vezényelje a zenekart.

Huszka — tudva azt, hogy ez nehéz munka — eleinte nem akart vállalkozni a dologra, de később mégis vállalkozott a dirigálásra, számítva arra, hogy a Királysínház kitűnő zenekara már amúgy is kivülről játsza az operettet és úgy neki nem lesz különösen nehéz dolga.

A jubiláris főpróbán aztán elfoglalta a karmesteri helyet, de mielőtt elkezdtek volna a próbát, a következő szavakkal fordult a zenekar tagjaihoz: „Kérem uraim, Önök tudják bizonyára, hogy én most először fogok dirigálni, szépen kérem tehát jóakaratu támogatásukat és kérem, hogy játszanak olyan jól, mint rendszeren szoktak! Huszka szavai mély csend követte a zenekarban, végre felállott a zenekar egyik legöregebb tagja, egy öreg nagybögős és a következő szavakkal fordult Huszka felé: „Kedves Szerző ur! Most már csak az a kérdés, hogy ott leszünk-e mi is azon a banketten, vagy nem? Mert ha ott leszünk, — akkor úgy fogunk játszani, ahogy szoktunk. — Ha nem leszünk ott, — akkor úgy játszunk, ahogy a szerző ur dirigál!”

Konti Józsefről, a korán elhunyt kiváló magyar zeneszerzőről és nagy tudású karmesterről igen sok humoros dolgot beszélnek azok, akik ismerték.

Kontival történt, hogy egyszer a boldogult Népszínházban egy csupa ismert melódiákból összelopott, protekciós zeneszerző új operettjének bemutató előadását dirigálta.

Előadás után, mikor már a zeneszerek is öltözödték és siettek hazafelé, Konti észreveszi, hogy a zeneszerek szobájában nagy sürgés-forgás és vitakozás van. Benyit a szobába s megkérdezi, hogy mi a baj? Erre az egyik zenesz odasiet s panaszkolja, hogy amíg a zenekarban játszott, addig itt künn ellopták a télikabátját! Konti az ő ismert nyugodt humorával így szól: „Menjen barátom a zenekarba és nézze meg a partitúrát, abban annyi lopott dolog van... hátha a kabátját is — megtalálja!”

IRODALOM MUVESZET

EMBEREK JÖNNEK.

Irtá: Serestély Béla.

Emberek jönnek a poros országuton,
Barázdás arcu, sápadt emberek.
Szemükbe nincs fény, az arcuk halvány,
Aléltak mind, fáradtak, betegek.
Jönnek lohadtan, mint este a csorda,
Bus árnyékuk rajzolódik a porba
S jön velük szembe az Élet,
A kaczagó, vigyorgó, röhögő Élet...

Az ég peremén tépett felhőrongyok,
Kopott, borongó, szürke alkonyat.
Mint vesztett csatáról jó vánszorogva
Az éhes, fáradt, bus embersapat.
Oly lomhán hangzik léptük czammogása,
Mint ha jönne egy nagy-nagy temetés.
Ruhájukról a nyomor kiabál le,
Sápadt arcukról sir a szenvedés,
S mint rakoncátlan dévaj nagy kamasz,
A ki vagonát szeretőközolta
Bimbózó fákra; selymes virágokra
Az utmenti mezőkről
Röhög felejtük a Tavasz.

Vigyorgó arca győtrelem, utálat,
Rajta csak festék, csak máz a derű.
Ijusága csinált, hazug az üdesége,
Mosolya fáradt, fanyar, keserű.
S amint cammognak a bus emberek,
A poros, szürke országuton át,
Közéjük megy a Tavasz tolakodva
És kínálgatja, kelletli magát.
És megragadják mohón, kapzsi kézzel
És izzé-porrá tépik,
És elszórik... hogy mindegyiknek jutva
Nekik ámitó meséit hazudja,
Mutogatva a farizeus képit.

És cammognak a sápadt emberek
A lomha, nagy város felé,
S úgy érzi mindenki: valami furcsa
Eddig nem ismert érzés szállt belé,
S már látni közöttük mosolygó képet.
Mikor az első fordulónál
Ujjongva, vigyorgva,
Reájuk tipor az Élet...

A debreczeni színház sorsa.

Megirtuk már, hogy miután Komjáthy János, a debreceni színházra benyújtott pályázati kérvényét visszavonta, a színház bizottság és városi tanács, a színházat a következő három évre a jelenlegi igazgatónak, Zilahy Gyulának véleményezte kiadni. Ezt a határozatot most Zilahy személyes ellenségei megfélebbzték és követelik, hogy a város a színházra újabb pályázatot hirdessen. Mi, akik távoli állunk az ügytől, de Zilahy Gyula művészgárdájának minden egyes tagját értékes erőnek ismerjük, teljes tárgyilagossággal állíthatjuk, hogy ez a társulat teljesen megfelel azon igényeknek, melyeket a debreczeni fejelet műzliséset bíró közönség jogosan támaszthat és Zilahy és neje, Singhofer Vilma

maga két olyan hatalmas oszlopa a társulatnak, amilyennel nem sok vidéki színház dicsekedhetik és aki az eddigi tapasztalatokon okulva, bizonyára úgy kiegészíti társulatát, hogy az minden tekintetben méltó legyen a debreczeni színház régi tradícióihoz.

Az Alföldi Színészövetség gyűlése.

A Délmagyarországi Magyar Közművelődési Egyesület által, az Alföld elhanyagolt színészetének felvirágoztatására megalakított Alföldi Színészövetség Budapesten, Festetics Andor gróf orsz. színészeti felügyelő elnöklele alatt gyűlést tartott, amelyen a DMKE, továbbá az alföldi városok polgármesterei vettek részt. A szövetség munkájáról Gallovich Jenő a DMKE főtitkára, az Alföldi Színészövetség alelnöke számolt be. E szerint a Szövetség kebelében megalakították Kecskemét székhellyel Makó, Szolnok, Kalocsa és Szarvas városok szövetkezésével a kecskeméti kerületet. A gyűlésen megjelentek ezután Kacsóh Pongrác dr. felszólalása után megalakították a Szövetség kebelében a Cegléd nagykőrösi színikerületet, amelyhez Szentes, Fegyegyháza, Halas, Jászberény, Csaba, Csongrád, Kispeszt és Abony városok tartoznak. A DMKE. most azon munkálkodik, hogy azon alföldi városokban, ahol ma még színház nincs, megalakítsa a színpártoló egyesületeket és mielőbb felépíttesse a városokban a magyar szó és magyar dal templomait — a színházakat.

A színigazgató felesége. Érdekes és szenzációs pontot foglalt a pozsonyi színházi bizottság az igazgatóval kötendő szerződésbe. Balla Kálmánnak, az ottani színigazgatónak a várossal kötött szerződése ugyanis most járt le s a színházi bizottság oly kikötéssel hajlandó csak kiadni a pályázóknak a színházat, ha alávetik magukat annak a kikötésnek, hogy a színigazgató, ugyszintén annak neje s egyéb hozzátartozói csak a színházi bizottság engedélyével léphetnek fel. Ezt az engedélyt a bizottság akár egyes esetre, akár hosszabb időtartamra, esetleg az egész évadra kiterjedőleg adhatja meg, viszont a színigazgató sem nejét, sem egyéb hozzátartozóit társulatának tagjaként nem szerződteheti. — Bármilyen különösnek vagy akadékoskodásnak tűnik is fel ez a kikötés, sok előrelátást, no meg a közönség megtévesztésének a kizárását tartalmazza, mert a színigazgató így minden szerepkört köteles a közönség igényeinek megfelelően betölteni és nem helyette sithetnek két-három, sőt több tagot is családtagjaikkal, mint ahogy ez eddig szokásban van.

HIREK

A hétről.

Gyilkos harangozó.

A biharmegyei Értarcsa községben a csendőrség letartóztatott egy 17 éves legényt, Bodor Gábor harangozót. Gyilkosság büne terheli Bodor Gábert. Molnár József értarcsai lelkész cselédjét, Nagy Lidiát ölte meg a harangozó a lelkész fegyverével, a lelkész házában. Napokkal ezelőtt történt a gyilkosság s csak most derült ki, hogy Bodor Gábor a gyilkos. A gyilkosság a maga egyszerűségében szomorú és megható. Nagy Lidia derék, jóra való cselédleány volt s megbecsülte magát a tiszteletesek házában. Átjárógatott azonban hozzája Bodor Gábor, a harangozó. Ketten együttvéve is alig voltak túl a 30 esztendőn. Éppen beszélgettek a fiatalok, mikor betoppant a szobába a szomszéd 7 éves Mari nevű leánykája. A fiatalokat elragadta a szenvedély, észre sem vették, hogy ott van a kisleány s Bodor Gábor lekapta a szegről a tiszteletes fegyvert és szerelmesre fogta,
— Ide löjj, a szívembe! — kiáltotta Lidia.
A fegyver eldőrdült és a leány szíventalálva, holtan esett össze. Ekkor ocsudott fel Bodor Gábor s ekkor látta meg azt is, hogy a gyilkosságnak tanuja van, a kis Mari. A fegyvert szépen visszaakasztotta Bodor Gábor és a gyereket megfenyegette:
— Ha megmondod valakinek, hogy engem láttál, megverlek! — és ezzel elmenekült.
Aztán következett a csendőrök nyomozása. Kutatták, keresték a gyilkost, nem találták. Vallattak mindenkit, senki sem tudott semmit. A kis Mari sem vallott, mert őt ott találták a halottnál. Végre is a lelkész, Molnár József fogta vallatóra a kis Mari. A pap szavára megtört a gyerekek és mindent elmondott, amit tudott. Erre a csendőrök letartóztatták Bodor Gábert.

Hotel garnik.

A garni szállók apró szobái sokat tudnának beszélni azokról a furcsa, gyakran tragikomikus esetekről, amelyek a kopott butorok között lejátszódnak. Esti órákban gyakran suhannak be a szállókba előkelő urak, akiknek legtöbbje túl van a férfikor delén. A barátságatlan szobában már várja a betérő vendégeket a nőcske, s a garni-szállókba betévedő férfiak közül nem egy keserűen megbánja azt a hevíletet, amely őt a hőlgyike után hajította. Akadnak rossz ultra tévedt szépséges nőcské, akik nagy raffineriával csalják törbe különösen a feleséges férfiakat, akiket a pásztoróra végén alaposan megszarolnak.

Igy sokat beszélnek most egy előkelő családból származó fiatal leányról, aki rossz ultra tévedt s ismerős alakja a garni szállóknak. A szép leány egy román fiatalemberrel szövetkezett s együtt követett el vele egy csomó apró-cseprő szélhámos-ságot. Lujza (nevezük egyszerűen Lujzának) és barátja, a férj és nő szerepében állítanak be a pici szállókba. Lujza egy szobába huzódik, az állítólagos férj pedig diszkrétan félrevonul a szomszéd benyilóba.

Nemsokára kopognak Lujza szobájának ajtaján s beállít egy elegáns öreg ur, a kis nővel történt előzetes

Dr. Wettenstein Szanatorium R.-T.

tüdőbeteg ambulátoriuma

VI. kerület, Délibáb-utca 23. szám

Betegfelvételi és rendelés:
d. e. 9—12-ig, d. u. 2—5-ig.

Igazgató főorvos: Dr. Wettenstein József.

Zálogszedulákat

brilliansokat, ékszereket, aranyat, ezüstöt platinát legmagasabb árban vesztek. Brilliansokért többet fizetek, mint amennyit újonnan vették. Schiller Izidor. Síp-utca 8.

LÓWY JÓZSEF Sirkőraktárában 10 K-tól feljebb remek kivitelű sirkőveszték rendkívül nagy választékban kaphatók.
Budapest, II., Fő-utca 88. sz. (Pálffy-tér mellett) saját házában

Minden a szakmában való munkák, temetői javítások, véresek és aranyozások jutányos és jelteljesen ismeretlen kőszínek.

megbeszélés alapján. Mikor jól ki-fejldött a barátkozásuk, vad dühvel tőri be az ajtót az állítólagos férj és mint veszett tigris támad a látogatóra. A jelenetnek rendesen az a vége, hogy a kelepcebe csalt látogató fizet és örül, hogy a botrány elől potom áron (husz vagy száz korona árán) megszabadult.

Lujzáék legutóbb állandó lakást tartottak ilyen kis hotelben. Másfél hónapig béreltek egy szobát, amelynek ablaka a Szív-utcára nyílik. Derűs délutánokon Lujza ki szokott könyökölni az ablakon, szerelmes pillantásokkal tekintve az elhaladó jól öltözött urakra.

Pár nappal ezelőtt egy igen tekintélyes ur haladt el a kis ablak alatt, aki nem tudott ellentálni Lujza beszédes szeméi varázsának s betért a kis szobába. A régi gyakorlat szerint következett erre a tigrisjelenet. A fiatalember, a kitűnő Alfonz ur, a férj szerepében Othelloi dühvel rontott a szobába:

— Megölöm! — ordította — hogy merre elcsábitani a feleségemet! Ezért számolunk!

Azután csak úgy röpködtek a fenyegetések, ezek között szó esett a látogató ur tisztes családi tizhelyéről. A megrémült uriember könyörgésre fogta a dolgot s kivette az erszényét. És aztán lecsillapított fogcsikorgató dühét az ál férjnek, aki a ropogós bankjegyeket most már egykedvűen vágta zsebre.

Ez volt a szép Lujzának utolsó esete a román ifjuval és az uri látogatóval. Azóta eltűntek, mert attól tartottak, hogy a rendőrség detektívjei is beleavatkoznak a szerelm révén művelt üzemeikre.

Képviselőjelölések.

E pillanatban a legértéktelebb dolog a világon: egy magyar képviselő mandátuma. Ez az a volt, ami már nincs és ez az a matematikai semmi, amit nem lehet elég minuszszal kifejezni. Ma már a legdrágább mandátum sem ér egy hajítófát. Egy lejárt és megóvatolt váltó, egy forgalomból kivont bankó, sőt egy régi vicc is többet ér ma, mint a képviselői mandátum. Az a papiros, amit valamikor a választók „bizalma” nyújtott át a kerület szeretett képviselőjének, e pillanatban nem ér többet egy átlukasztott szakaszjegynél, egy tavaszi lóverseny-ticketnél, vagy a rezgő nyárfa levelénél. A képviselői karrierek születési bizonyítványai tisztán a rezgő nyárfa leveleinek sorsára jutottak. Csak az a külömbőség, hogy nem az ősz hideg szele, hanem a tavasz első lehellete sodorta le ezeket a drága leveleket. Egyébként ezekre is rá van írva most már az a fájdalmas üzenet: isten veled rózsám, isten veled babám, élünk együtt nem lehet.

De jön majd a nyár és újra zizegnek a levelek; a fővárosban is garmadaszámra teremnek a jelöltek és eddig a következő nevek vannak mint jelöltek forgalomban:

I. kerület: Széchenyi Antal. II. kerület: Németh Imre, Lendl Adolf, Berzeviczy Albert. III-ik kerület: Botzenhardt János, Stern József, Benedek Sándor. IV-ik kerület: Polónyi Géza, Héderváry Károly. V. kerület: Sándor Pál. VI. kerület: Vázsonyi Vilmos. VII. kerület: Lányi Mór, Visontal Soma, Hertzka Tivadar, Eötvös Károly, Márkus József. VIII. kerület: Nagy Dezső dr. IX-X. kerület: Ballagi Aladár.

A márciusi ünnep. Pár nappal ezelőtt hangos lelkesedéssel ülték meg a magyar történelm egyik legszebb napjának a március tizenötödikének emlékét. Nemcsak a nagyok, a felnőttek ünnepeltek ezen a napon, hanem a gyermekek is. Budapest minden iskolájában szünetelt március tizenötödikén az előadás, de az iskolák azért nyitva voltak: a padok között ahol máskor komoly tudományokra oktatták az ifjúságot, március idusát ünnepelte a fiatal Magyarország. Az idén még impozánsabb volt az ünneplés: mindenütt nemzeti dalokat énekeltek s az iskolai zenekarok is segítettek fölídezni a régi, szép nap emlékét.

A zenekarok hangszereit a Sternberg Ármín és Testvére cég (Budapest, Rákóczi-ut 36) szállította, még pedig a hazafias célra való tekintettel, teljesen díjtalanul.

A betörő mint képviselőjelölt.

Schwarz Béla, az ország egyik legügyesebb zsebmetszőjét és betörőjét, akit a szegedi törvényszékre való betöréssel is meggyanúsították, de rá nem bizonyíthaták: most Aradon fogták el. Szegeden egyszerűen ajánlották neki, hogy vándoroljon odébb. Szegeden állandóan megfigyelték, úgy hogy nem érvényesülhetett. Tehát elutazott.

Aradra ment, ott már ismerős, onnan úgy szökött egyik kirándulása után vissza, még pedig azért, mert nem ille le a büntetését. Aradon hiába keresték azóta. Most azután az egyik rendőrmester felismerte Schwarzot a kávéházban. Felszólította, hogy kövesse a rendőrségre. Schwarz erre a rendőrmester legnagyobb meglepetésére kijelentette:

— Ugyis ép a rendőrségre akarok menni, hogy bejelentsem képviselőjelöltségemet.

A rendőrmester felkísérte Schwarzot a városházára, ahol az elcsipett, göndörhajú Schwarz érdekes jeleneteket rögzített. Odament Szeppkovszky Teofil rendőrhadnagyhoz és sirva fakadva mondta:

— Hadnagy ur, nem tehetek másképpen, én nagyon sajnálom azokat a szegény cigányokat, kénytelen voltam programbeszéd elmondására vállalkozni.

— Mit akar maga a cigányokkal?

Schwarz meglepődve válaszolt:

— Hát a hadnagy ur nem is tud semmit az én nagyszerű ideámról? Én kérem feltaláltam azt, hogy miként lehet megmenteni a cigányzenészeket a nyomoruságtól. Vettem egy házat, amelyet lebontok s a helyébe egy bérpalotát építtetek. Ebben a palotában fognak lakni a cigányok. Egy szegedi bank 10.000 koronát kilátásba helyezett a tervem megvalósítására.

Majd minden átmenet nélkül így folytatta:

— Én kérem hadnagy ur, husvét másodnapján akarom megtartani itt az aradi Szabadság-téren a programbeszédemet minden program nélkül... Én csak egyet akarok: hogy Magyarországon törvénybe ik-

tassák, hogy a mosiai házbérek a háztulajdonosok ne emelhessék föl, de viszont le se szállíthassák.

A rendőrhadnagy tréfásan megjegyezte:

— Mielőtt azonban megtartaná a programbeszédét, leül a büntetését.

Schwarznak sehogy sem tetszett a kijelentés. Sirásba tört ki, majd hirtelen dacosan kiabálni kezdett:

— Engem, a cigányok megmentőjét, le akarnak zárni? No jó, de akkor azért is fellepek képviselőjelöltnek. Szeretem, tisztelem Barabás Bélát, de fellepek ellene házbérszabályozási programmal.

A rendőrség nem vette figyelembe Schwarz képviselőjelöltségét, hanem nyomban leartóztatta. Schwarzot fogsága alatt megfigyelik, ha ez alkalommal nem szimulált, hanem tényleg az elmebetegség tünetei mutatkoznak rajta, úgy valamelyik elmeegógyintézetbe fogják internálni. A rendőrségen különben bizonyosra veszik, hogy Schwarznak nincsen semmi baja. Aminthogy nincs is más baja, minthogy elfogták.

Nyilt-tér.

Sternberg
Ármín és Testvére
cs. és kir. udv. hangszergyár
központi főzletében

BUDAPEST,
VI. ker., Rákóczi-ut 36. sz. alatt

kaphatók a legjobb és legolcsóbb hangszerek.

KÉPES ÁRJEGYZÉKEK minden cikkről külön-külön jelennek meg. Érdeklődőknek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

KITÜNTETVE! A m. kir. kormány által alapított „Millenniumi Állami Érem”-mel melyet a hangszer-csoport összes versenyzői közül kizárólag csakis cégünk nyert el.

Katzerhez a Megóvándókkal. Búndák, ruhák, szőnyegek, stb elismert legjobb módszer, első intézet (R. T.) Budapest, VI., Ó-utca 44. Telefon 21-98.

25 kor.-ért

készül saját műhelyemben egy férfi öltöny vagy felöltő finom gyapjú szövetekből a legjobb divat szerint

Vidékre mértékvétel utasítás és posztóminták bérmentve küldetnek.

Kardos Ármín
férfiszabó Budapest
VII., L. István ut 14.

Közgazdaság.

A Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank közgyűlése. A Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank

március 27-én, kedden délelőtt 10 órakor tartotta Beck Miksa elnökle alatt évi közgyűlést. A közgyűlés tárgya a mérlegjelentés előterjesztése, az osztlék megállapítása és az igazgatósági és felügyelő-bizottsági választások voltak. A mérleg előterjesztése után az osztléket 28 százalékban állapították meg. A választások során az igazgatóság új tagjait megválasztották: Szapáry László grófot, Károlyi Imre és Széchenyi László grófokat, Lohnstein Ágostot, Porier Henryt, Rotter Márkot, Kohner Jenőt, Lusztig Hugót. Az elhalt Tarczay Pál emlékét a közgyűlés jegyzőkönyvben örökítette meg. A felügyelő-bizottságba megválasztották: Engl Ernőt, Kelemen Sándort, Kozma Andort, Körösi K. Albertet, Scheiber Endrét, Seitz Ottó dr.-t és Stern Györgyöt. A közgyűlés után Beck Miksa elnökle alatt megtartott igazgatósági ülésen Szapáry László grófot és Lohnstein Ágostot alelnökké választotta meg. Ezen ülésen továbbá Baros Zsigmond, Kann Sándor dr., Róth Miksa, Szende Ernő, Vágó József cégvezetőket igazgatóhelyettesekké; Valkó Lajos dr. titkárt, Bun József, Grüner Károly és Poll Gyula főtisztviselőket cégvezetőkké nevezték ki.

Budapesti közúti vaspálya társaság. Hirdetmény.

A Budapesti közúti vaspálya társaság.

XLV-ik rendes közgyűlése

folzó évi április hó 14-én délután 3 és fél órakor a társaság igazgatósági épületében V., Lipót-körut 22. szám alatt fog megtartatni.

NAPIREND.

1. Az igazgatóság évi jelentésének előterjesztése és erre vonatkozó határozat; előterjesztése az 1909. évi zárszámadásnak és mérlegnek és a felügyelő-bizottság jelentésének s ezekre vonatkozó határozat; az osztlék megállapítása; határozat a felmentvény megadása tárgyában.

2. Részvényesek által beadott következő indítványok: Az alapszabályok 15, 20, 27, 40, és esetleg a 13. §-ainak módosítása tárgyában, továbbá az alapszabályok 24. §. 1.) pontjának módosításának tárgyában, továbbá a munkák és anyagok mikénti beszerzése tárgyában, végül a budapesti helyi érdekű vasutak részvénytársaság, a budapestvidéki villamos közúti vasut részvénytársaság és a Budapest-ujpest-rákos-palotai villamos közúti vasut részvénytársaság zárszámadásának a rendkívüli közgyűlés elé való terjesztése tárgyában.

3. A felügyelő-bizottság választás utján való kiegészítése és a választmány megválasztása.

Fölhivatnak tehát a t. cz. részvényes urak, kik a jelen közgyűlésen résztvenni óhajtanak, miszerint czimleteiket, a szelvényekkel együtt, beleértve a f. év május 1-én lejárt is, szám és névjegyzék kíséretében bezárólag f. évi április hó 10-éig az igazgatóságnál (V., Lipót-körut 22. szám) hétköznapon, vasár- és ünnepnapon egyaránt délelőtt 9-12 óra között térítvény mellett letenni méltóztassék, hol a szavazási igazolványokkal egyidejűleg az előterjesztendő zárszámla és mérleg, valamint a felügyelő-bizottság jelentése is átvethető lesz.

Budapest, 1910 március 16-án.

Az igazgatóság.

Az Angyalföld titkai.

14 (Regény.)

Azután a zsebéből elővett kis kulccsal, felnyitotta a nehéz vasszekrény ajtaját, melyből egy csomó értékpapírt markolt ki. Az üresen ásitó szakaszokban alig maradt valami.

— Ez talán elégséges lesz a fedezetre! Vegyen ezüstjárdékot és tömje be vele annak a szemtelen, követelő embernek a száját! Nos — mért nem veszi el tőlem? Már megint megszállta a félelem, maga gyáva nyúl? Csak nem engedhetjük fejünk felett az ödvizet átsapni! Ha a házépítő részvénytársaság választmánya, megveszi a telkemet, akkor kint leszünk a vízből! Meglássa Blau, hogy négy hét múlva ismét talpra állunk!

Az öreg könyvelő dermedten hallgatta főnökét, akit szemüvege alól gyanusan vizsgálatozott, mintha szemével akarná hozzá intézni azt a kérdést, melyet ajkai vonakodtak kimondani. A főnök hivatalnok hallgatását megértette; azt látszott mondani:

— Nem jobb volna-e, mindjárt csődöt mondani?

Csődöt!? Mintha arra még idő volna, most mikor már a betétek mind eltűntek a szekrény szakaszaiból? Hiszen ez most már becsületbeli kérdés, mely esetleg fegyházzal is végződhetik! Itt nincs meghátrálás — nincs habozás — nincs válsztás! Az egyik hitelező tulajdonával, kell a másikat elhallgatni, amíg a készlet ezt megengedi.

A könyvelő is megértette főnöke idegesen vonagló ajkainak néma magyarázatát, hisz elég világosan szólott, az üresen ásitó vasszekrény helyette. Reszkető kezeivel a feléje nyújtott értékpapírok után nyult és úgy érezte mintha parázstűz égetné kezeit, azután mélyen lesujtva, eltávozott az irodából.

A főnök kinosan fellélegzett, lerokkadt a székébe, fejét a tenyerébe hajította és vérbe borult szemével, az üres levegőbe bámult. Elgondolkozott... Hosszu, kinos szünet után, szépen fényezett dobozt vett elő, a szekrény egy elrejtett, titkos fiókjából. Két pisztoly meredt felé, a bársonyozott tokból. Monori néma megadásal integetett a fegyverekre, hosszasan nézte, azután ismét elzárta.

— Vajjon lesz-e hozzá elég bátorságom? Hátha czélt téveszték? Pfu! Minő gyávaság! Nem fogok czélt tévesztetni... kezem nem reszket majd a válságos pillanatban...

Giitta e közben a másik szobában felugrott az ottománjáról... alacsony homlokán, sötét, mély ráncok képződtek... becsengette szobaleányát.

— Az öreg könyvelő lenn van még az irodában?

— Szolgálatára, nagysága!

— Mióta várakozik?

— Már hat óra óta.

— Jól van, mehet!

A szép asszony lábujjhegyen, férje irodájának előszobájába lopózott és lélegzetét visszafojtva hallgatózott. Se hang — se nesz...

Visszament tehát saját szobájába és ismét becsengette a komornát.

— Elment már a könyvelő ur?

— Nem, nagysága.

— Még mindig az urral tárgyal?

— Igen, nagysága!

— Elmehet! Le is feketik... ma magam vetkőzöm... minden

segély nélkül.

A komorna távozott.

Giitta gondterhesen az íróasztalához ült... Valami nagyon megfektette a lelkét... önmagával tépelődött:

— Ez ma több volt mint pusztá szeszély... ez a vég kezdete! Vajon csakugyan pénzzavarba jutott? Tönkre ment?

Jéghideg borzongás futotta végig.

— Hogy én takarékoskodjam?

Talán nélkülöznek is... nyomorban

— vele? Egy szűk kis viskóban —

kenyéren és vizen? Soha! Van is

eszembe! Így nem alkudtunk, jó

öreg barátom!

Azután hirtelen más gondolat vil-

lant át az agyán.

— Ki árulhatta el a titkunkat?

Nem hiszem, hogy Jenő fecsegett

volna, hisz ez csak nehezítené a

helyzetet!

Azután felkacagott.

— Ej mit? ha tudja — hát tudja!

Jobb előbb mint később! Most már

legalább ezen is túl vagyunk!

(Folyt. köv.)

Kiadja:
A „NAPLO” UJSÁGVÁLLALATA.

Csillár raktár.

ZWILLINGER B.

szereplő mester.

Allandóan raktáron tart:
Légszusz- és villamvilágításhoz szolgáló
legjobb kivitelű csillárokat és légszusz-
kályhákat, legújabb szerkezetű légszusz-
tűzhelyeket és légszusz-fűrdő-ályhákat, lég-
szuszszőb- és vasaló készülékeket
és minden a világításhoz szükséges kel-
lékeket stb.

Budapest, VI., Hajós-u. 1.
Telefon 43-54. Telefon 43-54.

Rottenbiller-
utca 10. sz.
híres cigányprimás zenekarával hangversenyez.
Kittűnő italok!
Ceylon vacsora!
Hajós Lipót és Társa.
Volt nagymarosi „Korona Szálloda” bérője.

Nem kell többé kávét főzni,
sem cukrot venni!

WILLAX KÁVÉKOCSKA

forró vízben vagy tejben feloldva, azonnal teljesen kész,
zamatos és kiválóan jóízű fekete- vagy tejeskávét nyújt.

4 DARABJA 4 FILLÉR. MINDENÜTT KAPHATÓ.

WILLAX KÁVÉ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG, BUDAPEST.
GYÁRTELEP IRODA: VI. VACZI-ÚT 157-159. TELEFON 177-61.

CZIMBALMOKAT

a legújabb szabada-
almazott rendszer
szerint legjobbat ké-
szít (részletfizetésre
is) a czimbalomké-
szítés elismert első
szakértője

Habits Antal

hangszerkészítő mester.

BUDAPEST,
Erzsébet-körút 42. szám.

! Budapest éjjel !

Látványosság

a **GENVA** kávéház

VII., Dob-u. 65. Erzsébet-körút sarok.

Egész éjjel nyitva.

esténként Komáromi Bertók
Józsa teljes zenekarával hang-
versenyez.

BUTOR.

Arveresen vett régi és új, legol-
csóbbtól a legjobb minőségig. Ugy-
szintén amerikai íróasztalok,
mahagoni háló-, ebédlő- és
uri szobák, angol börgarnitú-
rák, szalongszék, petróleum-
lámpák, olajfestmények és
irodai berendezések legolcsób-
ban beszerezhetők

Ancsel és társánai,
Dob-utca 22.

Szülői figyelmébe!

Chioces fiu- és gyermek-
ruhák minden alkalomra
4 frtől feljebb dús választ-
ékban kaphatók

Pollák J. József

fiu- és gyermek-ruha speciál stánál

Bpest, Erzsébet-körút 7.
A New-York palota mellett.

Egyes mosónadrág 65 krajczár.

OSTENDE-KAVÉHÁZ

RÁ ÓCZI-UT 0.

Előkelő családok talál ozeheije.
Remek hideg vacsorák, melyet házilag francia
szakácsom által készíttetek.

Esténként
Györi Vörös Miska
a közkezdelt cigányprimás teljes zene-
karával hangversenyez
szíves pártosást kér

Gross Ödön
az Ostende és a nyiregy-
házi Pannónia kávéhá-
zak tulajdonosa.

? Hol találkozunk ?

Színészek, írók és művészek találkozó helye:

Gläser „METEOR” kávéháza

BUDAPEST, Erzsébet-körút 6. szám,

ahol az összes hazai és külföldi hírlapok
olvashatók és mindenféle kávéházi italok
a legmáltányosabb árban számíttanak.

Téli fürdőkúra

A Budai Szt.-Lukácsfürdő Nagyszőlődi-
ban és Thermal-s állóudójában.

lakás teljes ellátással naponként 10 koro-
nától feljebb. Minden szobától fűtött fo-
lyosók vezetnek az iszapfürdőhöz. Termé-
szetes forró-, meleg-kénes források, iszap-
borogatások. Prospektust küld a

Szt.-Lukácsfürdő R.-T. Budapest, Budán
Kristály forrásásványviz étvágyat javít
gyomorrontást megakadályoz

Ön bérel

egy ócska zongorát vagy pianót és
kidob

havonta 12.— vagy 16.— korona kölcsönját, végre
pénzt küldi, zongorája nincsen

Ha fizet

havonta 20.— koronát kap egy kiváló gy. rtmányu,
legmodernebb, érzékszél-ökös kereszthúros, új
zongorát vagy pianót, nem ir alá váltót, nem állít
kezest, nem lekötevezette bankszövetkezetnek és
idővel mégis tulajdona lesz a zongora, a n ideális
szolid, liberális módon kapható kizárólagosan csak

„MUSICA” részvénytársaság

(gazgató: STERNBERG DEZSŐ)

szengoraeladási és kölcsönző telepen Eufon télester-
neiküli legtekéletesebb gramofon- és művészlemezak
foelárásítása.

Budapest, VI., Teréz-körút 1. sz. alatt
(Király-n sarok, az Ország Zeneakadémia közelében)

Telefon 4-81. Telefon 4-81.
Zongorák becserelése, javítása, hangolása legkulá-
sabbban — Fenti rendszer kedvezményében egyelőre
csak a fővárosban lakók részesülnek

Nem érdemes rongyosan járni!

FLEISCHMANN J. férfi-szabó mester

BUDAPEST, Thököly-út 20. szám I. em. Vidékieknek mintát bérmentve
küldök.

Ha 12 forintért rendelhetek divatos
öltönyt, felöltőt vagy téli kabátot
finom gyapjuszövetből merték után.

Nyomatott a „Globus” műintézet és kiadóvállalat részvénytársaság köiforgógépén Budapten, VI., Aradi-utca 8. sz.